

Момчило Милиновић, дописни члан Академије инжењерских наука Србије (АИНС), од 2004 године; редовни професор Машинског факултета, Универзитета у Београду (МФ УБ); шеф катедре за Војно машинство, МФ УБ (1997.-2000); саветник Министра за науку и технолошки развој Републике Србије (1998-2000 год).

Рођен је 18. августа 1954. у Београду. Основну и средњу школу завршио је у Београду 1973. године, дипломирао 1979. године, а магистрирао 1985. год. на МФ УБ, на Одсеку за аерокосмотехнику, (погон летилица). Докторирао је 1991 године, на истом одсеку МФ УБ, из области ракетне пропульзије, на истраживањима реализованим делимично током боравка у САД. Професионалну, и научну делатност почиње 1979. год. у Ваздухопловнотехничком институту (ВаТИ) у Жаркову-Београд, и наставља је од 1980. до 1992. год. у Војнотехничком институту у Београду (ВТИ) као, истраживач, конструктор и руководиоца пројеката ракетног подсистема погона ракета.

Усавршавање и специјализације у области ракетног и општег наоружања, преко Министарства Одбране, реализује: у току 1980. год. кроз школу резервних официра техничке службе (усмерења наоружање), у току 1988. год., кроз специјалистичке консултације у војној индустрији СССР-а, у току 1989. год. у Француској војној ракетној индустрији МАТРА, у току 1989. год. на Војној школи страних језика (енглески језик) у Београду и у току 1990. год. у САД на Purdue University, West Lafayette, Indiana, на тематској научној специјализацији из сагоревања под руководством професора Артура Лефевра.

У наставној активности је у звању: доцента од октобра 1992. год., ванредног професора од 1996. год., а редовног професора од 2002. год., на МФ УБ, на Катедри за војно машинство-системи наоружања, где је и тренутно запослен. Од 2014. год. је хонорарни професор Војне академије Универзитету одбране Србије (ВА-УО), а у периоду 1988.-1989. год. био је и хонорарни предавач ВМТШ у Земуну. У периоду до 2004 године на МФ УБ, води курсеве на 6 предмета из области пројектовања ракета, лансира, опреме и управљања наоружањем као и примењених наука за студенте дипломских и магистарских студија на српском језику, Такође води 10 магистарских и 2 докторска припремна курса на предметима ракетних и одбрамбених технологија иностраним студентима, из Либије и Пакистана, на енглеском језику, Од 2005. год. на МФ УБ, води и учествује на: 3 курса на бечелор студијама, 4 курса на мастер студијама, 2 курса на докторским студијама, домаћим студентима, а од 2013 и 6 акредитованих курсева мастер студентима из УА Емирата, на енглеском језику из предмета ракетних система и ракета, На ВАУО РС води 1 курс из Система управљања ватром на бечелор студијама домаћим кадетима, а од 2013. год. и 3 магистарска и 2 докторска курса кадетима и докторантима из Алжира. Предавач је по позиву на бројним одабраним темама, на факултетима као и високој међународној школи безбедности ВА, и курсевима официрског усавршавања МО и ГШ. Води као ментор 2, а био је ментор на: 9 докторских дисертација, (7 домаћим и 2 иностраним кандидатима), 11 магистарских теза (7 домаћим и 4 иностраним студентима), на српском и енглеском језику, као и великог броја дипломских и бечелор радова. Аутор је два и коаутор једног уџбеника и једног практикума, као и 7 ауторизованих писаних материјала за предавања и 14 материјала курсева за вежбе студента на српском и енглеском језику, Оснивач је центра за наменско постдипломско школовање и стипендирање студената ВМ.

У научноистраживачкој делатности ради у области: ракетне пропульзије, ракетне и пројектилске балистике, гасодинамике, аеротермомеханике, конструкције наоружања, система управљања ватром, у области операционих модела војних технологија и опште војне и безбедносне организације и менаџмента. Аутор је и учесник у преко 280 научних, стручних и професионалних радова ограничене и слободне циркулације. Од јавно публикованих референци после 2004 године истичу се: 3 поглавља у међународним монографијама, 9 у домаћим, 17 референци у часописима са SCI основне и проширене листе, 27 у часописима националног значаја, 58 референци на међународним скуповима, 44 на националним скуповима, 3 техничка решења и 1 патент, 3 учешћа у изради стандарда националног значаја и преко 50 цитата и аутоцитата. Учесник је на конференцијама у Кини (1996), САД (1985, 1991 и 1996), Русији (2006), Пољској (2008., 2010., 2012., 2016., где је члан научних одбора), Алумини центра Џорџ Маршал у Београду (2008 и 2009 год.). Руководио је и учествовао на 2 пројеката међународне организације OSCE, на 9 пројеката МПНТР РС и СРЈ, а тренутно руководи интердисциплинарним пројектом ИИИ 47029 из области одбрамбених технологија. Истраживач је дела Николе Тесле. Члан је међудоделењског одбора за заштиту ЖС, АИНС, и контакт са истоименим министарством. Од 1990-1993. год. председник је Југословенског комитета за експлозивне материје, струковног удружења војних инжењера Југославије. Од 1998. до 2000. год. био је: председник Управног одбора МФУБ, члан управног одбора ЕТФУБ, председник Управног одбора Музеја Никола Тесла, председник научног већа Института ИМК 14 Октобар, члан државних делегација СРЈ на отварању изложбе ЕХРО 99 у Лисабону и 1. Међународне конференцији ПТТ и телекомуникација, за Југоисточну Европу, а 2008. год. члан престижног британског института института RUSI (Royal United Services Institute) и Лауреат Удружења Универзитетских професора Србије. Живи и ради у Београду.